

မြပုလဲသွယ်

သည်းလွန်းတယ်လို့ မင်းမထင်နဲ့

အခန်း(၁)

"မိုးဆောင်းခကို ငါတွေ့ခဲ့တယ် တိမ်တမန်"

"အဟွန်း . . . အဲဒါ ဘာဆန်းလဲကွာ၊ ရန်ကုန်မြို့က တကယ်တော့ ကျဉ်း ကျဉ်းလေးပါ၊ တစ်မြို့တည်းမှာ အတူရှိနေတဲ့ သူ့ကို မင်း တွေ့ခဲ့တယ် ဆိုတာ မဆန်းပါဘူး"

"မင်းပြောသလို သူ့ကို တစ်ယောက်တည်း တွေ့ခဲ့တယ် ဆိုရင်တော့ ဘာဆန်းသလဲကွာ"

သီဟ စကားကြောင့် တိမ်တမန်၏ မျက်ခုံးထူထူကြီး နှစ်ဖက်မှာ ခပ်ပြေပြေ တွန့်သွားရကာ

"မင်း ဘာပြောချင်တာလဲ သီဟ"

"ငါ ဒီမနက် အလုပ်လာရင်း မိုးဆောင်းခကို အမျိုးသားတစ်ယောက်နဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးကြီး တွေ့ခဲ့ရတယ် တိမ်တမန်"

"ဟင်"

စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ရုတ်ခြည်း ယိုင်ခနဲ ဖြစ်သွားရသော သူ့ကိုယ်ကြီးကို တိမ်တမန်သည် အသိနှင့် ပြန်ထိန်းလိုက်ရင်းက စောစောက ခပ်ပြေပြေသာ တွန့်ရပါသည့် သူ၏ မျက်ခုံးထူထူကြီး နှစ်ဖက်မှာ ယခုအခါ စိတ်အလိုမကျမှုများကြောင့် တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ထိလှမတတ် ပို၍ တွန့်ကျုံ့သွားရပြီး

"မိုးဆောင်းခကို အမျိုးသား တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ခဲ့တယ် ဆိုတာ တကယ်

လား သီဟ"

ကြားလိုက်ရသည့် သီဟ စကားကို တိမ်တမန်သည် မယုံကြည်နိုင်သလို မျိုး မေးလိုက်သည်။

"ဒီစကား မင်းကို ငါ စ,စရာလား တိမ်တမန်၊ မိုးဆောင်းခန့် အဲဒီ အမျိုးသား တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် လက်ချင်း ချိတ်တွဲထားတာကို ငါ့ မျက်စိနဲ့ ကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့တာ"

ပြောသူကလည်း ကိုယ်တိုင် အသေအချာ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်ကို ပြော နေသည်မို့ တိမ်တမန် မယုံလို့ မရပါတော့။

သီဟ ဆိုတာက တိမ်တမန်နှင့် ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် သူငယ်ချင်း။ တစ် ယောက် အကြောင်းကို တစ်ယောက် အတွင်းသိ အစင်းသိ ဖြစ်သလို တစ် ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ကြားမှာလည်း ဘာမှ လျှို့ဝှက် ထိမ်ချန်ထားကြ သူများ မဟုတ်။

သူငယ်ချင်း ဆိုပေမဲ့ ညီအစ်ကိုရင်းထက်ပင် တစ်ယောက်နှင့် တစ် ယောက် သံယောဇဉ် ရှိကြသူများမို့ တစ်ယောက် အကျိုးကို တစ်ယောက် လိုလားသူများလည်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သီဟသည် မိုးဆောင်းခကို သူ တကယ် မတွေ့ဘဲနဲ့တော့ တိမ် တမန်ကို ဒီစကားမျိုး ပြောလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

မိုးဆောင်းခနှင့် သူ့အကြောင်းကို အစမှအဆုံး သိထားနေသူ ပီပီ သီဟ သည် ဒီစကားကို သူ့အတွက် မခံချင်စိတ်နှင့် ပြောမှန်းလည်း တိမ်တမန် သိ ပါ၏။

"မိုးဆောင်းခဟာ ဘယ်လို အမျိုးသမီးလဲ တိမ်တမန်"

"အဲဒါကို ကိုယ်တိုင်လည်း သိချင်နေတာပဲ သီဟ"

တိမ်တမန်သည် ဒီစကားကိုတော့ သူ အမှန်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သူကိုယ်တိုင်က မိုးဆောင်းခ ရင်ထဲကို ထိုးဖောက် မြင်နိုင်အောင် မကြည့်နိုင်သူမို့ သူမ စိတ်ထဲ ဘာတွေ ရှိနေသည်ကိုလည်း တိမ်တမန် မသိခဲ့သည်က အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

မိုးဆောင်းခကို အမျိုးသား တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ခဲ့ရပါသည် ဆိုသော သီဟ စကားကြောင့် သူ့ရင်အစုံသည် အထိခိုက် မခံနိုင်သလို ထိထိရုရှကြီး ဖြစ်နေရသည်ကိုတော့ တိမ်တမန် ငြင်း၍ မရပါ။

နာကျင်ပါသည်။ မေ့ထားချင်ပါသည် ဆိုတဲ့ ကြားက သူမနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် သူ့ရင်အစုံသည် အချိန်အခါမရွေး ထိခိုက် နာကျင်နေရဆဲ ဆိုတာကိုတော့ တိမ်တမန်သည် သူ့ကိုယ်သူလည်း သိပါသည်။

သူမနှင့် ပတ်သက်သော ထိုခံစားမှုကို တိမ်တမန်သည် ကိုယ်တိုင်က ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်း မရှိပေမဲ့ ရုန်းထွက်ဖို့လည်း မကြိုးစားခဲ့။

နာကြည်း ဆွတ်ကျင်မှုများနှင့် ခံစားနေရသည့် ကြားကပင် မိုးဆောင်းခကို သူ ပြင်းပြင်းထန်ထန် သတိရလျက် မုန်း၍ မရခဲ့သည်ကလည်း သူမနှင့် ပတ်သက်သော ခံစားရသည့် သူ၏ နှလုံးသား ဝဋ်ကြွေးသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

တိမ်တမန်သည် နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်း စေ့ရင်းက သက်မ တစ်ချက်ကို ချလိုက်ပြီး

"ငါ သူနဲ့ တွေ့ချင်တယ် သီဟ"

"မိုးဆောင်းခနဲ့လား"

"ဟုတ်တယ်"

"တိမ်တမန် . . . မင်း"

သီဟမှာ တိမ်တမန်၏ စကားကြောင့် မျက်နှာကြီး တည်လျက် စကားရှေ့
မဆက်နိုင်အောင် ရှိသွားရသည်။

"မင်း ဘာပြောချင်တယ် ဆိုတာ ငါသိပါတယ် သီဟ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ သူ့ကို ဒီ
တစ်ခါ နောက်ဆုံး အနေနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် တွေ့ရမှ ဖြစ်မယ်၊ မင်း ငါ့ကို နားလည်
ပေးပါ သီဟ"

ဆန္ဒရှိနေသော တိမ်တမန်ကို သီဟသည် မိုးဆောင်းခန့် မတွေ့ပါနှင့်လို့
လည်း မပြောသည် သည်မို့ . . .

"မိုးဆောင်းခန့် ပတ်သက်ပြီး မင်းရင်ထဲက ခံစားမှုတွေကို ငါ နားလည်ပါ
တယ် တိမ်တမန်၊ မင်း တွေ့ချင်တာကို မတွေ့ပါနဲ့လို့လည်း ငါ မတားဘူး၊
အေး . . . ဒါပေမဲ့ မင်းကို သူငယ်ချင်းကောင်း တစ်ယောက် အနေနဲ့ ငါ တစ်
ခုတော့ သတိပေးချင်တယ်၊ အဲဒါ ဘာလဲဆိုတော့ မိုးဆောင်းခန့်ကြောင့် မင်း
နောက်တစ်ကြိမ် ဝေဒနာတွေ မခံစားမိစေဖို့ပဲ တိမ်တမန်"

"ကျေးဇူးပဲ သီဟရေ၊ မင်း ငါ့ကို မိုးဆောင်းခန့် ပတ်သက်ပြီး အခုလို
နားလည်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးပါပဲကွာ"

"မလိုပါဘူး တိမ်တမန်၊ မင်းနဲ့ ငါ့ကြားမှာ ဒီစကားတွေ မလိုအပ်ပါဘူး၊
မိုးဆောင်းခန့်ကို မင်း တွေ့ချင်တယ် ဆိုရင် မနက်ဖြန်ညမှာ ကျင်းပမဲ့ ငါတို့
ကုမ္ပဏီရဲ့ နှစ်ပတ်လည် ဧည့်ခံပွဲမှာ မင်း တွေ့ချင်တဲ့ မိုးဆောင်းခ
ရောက်လာလိမ့်မယ်၊ ဒီပွဲက မင်းကော မိုးဆောင်းခပါ မဖြစ်မနေ တက်ရမဲ့
ပွဲတစ်ခုပဲ တိမ်တမန်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ မင်းတို့ နှစ်ယောက်စလုံးဟာ
ကိုယ်ပိုင် ကုမ္ပဏီတွေနဲ့ အောင်မြင်နေတဲ့ မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာတွေ ဖြစ်
နေလို့ပဲ" ဆိုသည့် သီဟ စကားအတိုင်း တိမ်တမန်သည် သူတို့လိုပင်
ကုမ္ပဏီတစ်ခု၏ မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ အဖြစ် သီဟ၏ နှစ်ပတ်လည် ဧည့်ခံ
ပွဲကို ရောက်ရှိ လာခဲ့ရသည်။

သူ ဧည့်ခံပွဲကို ရောက်တော့ ရောင်စုံမီးဆလိုက် များဖြင့် လှပခမ်းနားစွာ ပြင်ဆင် ကျင်းပ ထားသည့် သီဟ၏ ခြံထဲမှာပင် ကျင်းပသော သူ့ကုမ္ပဏီ နှစ်ပတ်လည် ဧည့်ခံပွဲလေးမှာ ဧည့်ပရိသတ် ပေါင်း မြောက်မြားစွာနှင့် စည်ကားလျက် တစ်ခြံလုံး လူတွေ ပြည့်နေရပြီ ဖြစ်သည်။

"နောက်ကျလှချည်လား တိမ်တမန်၊ လာကွာ ဟိုဘက်မှာ အေးအေးဆေးဆေး ရှိတယ်၊ အဲဒီမှာ သွားထိုင်ရအောင်"

သူ့အား နောက်ကျရပါ့မလား ဆိုကာ ပြစ်တင်နေသော သီဟကို တိမ်တမန်သည် ဘာမှမပြောဘဲ သူ့ထုံးစံအတိုင်း နှုတ်ခမ်းကိုစေ့လျက် ပြုံးရုံသာ ပြုံးနေလိုက်ရင်းက သီဟ ခေါ်ဆောင်လာသည့် စားပွဲဆီကို ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပသောနေရာ၏ ထောင့်ကျကျ စားပွဲတွင် သီဟနှင့် တိမ်တမန် နှစ်ယောက်သား ထိုင်မိသည်နှင့် ...

"ဟာ ... ဦးတိမ်တမန် တစ်ယောက်တည်းလား၊ အဟား ဟား"

သူ့အား အပြုံးနှင့် ရယ်မောကာ နှုတ်ဆက်လာသော ဦးမောင်မောင်လတ် ကို တိမ်တမန် သည်လည်း သူ့စတိုင်အတိုင်း အပြုံးနှင့် ပြန်၍ နှုတ်ဆက်ရင်း ...

"ဦးမောင်မောင်လတ် ... ရောက်နေတာ ကြာပြီနဲ့ တူတယ်"

"ဟား ... ဟား ဆိုပါတော့ဗျာ၊ အဖော်မရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို ဘဝကတော့ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါ ဆိုသလိုပဲဗျို့၊ စိတ်က သွားမယ်မှ မကြံသေးဘူး လူက ရောက်နေတာ အရင်ပဲဗျ၊ ဟား ... ဟား"

"အဟွန်း ... ဟွန်း ... ဟွန်း"

သူ့ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်ရင်းက သူ့စကားကို သူပြန်၍ သဘောကျသလို

ရယ်မောကာ ပြောနေသော ဦးမောင်မောင်လတ် စကားကြောင့် တိမ်တမန် သည် ခပ်လွန့်လွန့် ရယ်လိုက်မိသည်။

ဦးမောင်မောင်လတ် ပြောသည်ကလည်း မမှားပါ။ တိမ်တမန်တို့လို သူ ကိုယ်တိုင်က အခု အသက်အရွယ်ထိ မိန်းမ မယူဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးဘဝနှင့် ရှိနေသော ဦးမောင်မောင်လတ် သည် သူပြောသလိုပင် တကယ်လည်း သူ့ဘဝက စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါ ရှိနေသူ ဖြစ်သည်။

အရာရှိ လူပျိုကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သော ဦးမောင်မောင်လတ်သည် မျက်နှာချိုကာ သဘော ကောင်းလျက် ခင်မင်ဖို့ ကောင်းသည့် လူတစ် ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

"ဘယ်လိုလဲ ဦးတိမ်တမန်၊ ဒီနှစ်တော့ ခင်ဗျားလည်း လူပျိုကြီးဘဝက ကျွတ်လောက်ပါ တယ်နော်"

တိမ်တမန်မှာ ဦးမောင်မောင်လတ်ကို ဘာမှမပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်လျက် ခပ်ပြုံးပြုံးသာ နေလိုက်၏။

သူ့မျက်ဝန်းထဲမှာတော့ မျက်နှာလှလှလေး တစ်ခုက ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာရ သည်။

ထိုခဏမှာတော့ တိမ်တမန် ရင်အစုံ စူးစူးရှရှနှင့် ထိခိုက် နာကျင် သွားရ သည်။

"လူပျိုကြီးဆိုတာ နာမည်သာ ခေါ်ကောင်းတာဗျ၊ တကယ်တော့ စိတ်ပျက် စရာပါဗျာ၊ ကိုယ် အလုပ်သွားလို့မှ ကိုယ့်အနားမှာ ပြုစု လုပ်ကိုင်ပေးမဲ့ သူက မရှိနဲ့ တော်တော် ဒုက္ခရောက်တယ်ဗျို့၊ လူပျိုကြီးဘဝကို ကျွန်တော်တို့ ကို အားကျပြီး ခင်ဗျား နေမယ်လို့တော့ စိတ်မကူးနဲ့ ဦးတိမ်တမန်၊ ဒါဆို ခင်ဗျား မှားသွားလိမ့်မယ်၊ ရှိတာကို မရှိမှသိ ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း ခင်ဗျား

လည်း လူပျိုကြီး လုပ်ရခြင်းကို နောက်မှ နောင်တ ရလိမ့်မယ်နော် ဦးတိမ် တမန်၊ အချိန်ရှိတုန်း ကြိုးစားထားဗျ"

လူပျိုကြီး ဖြစ်ရခြင်း ဒုက္ခကို သူကိုယ်တိုင် တိမ်တမန်နှင့် တွေ့တိုင်း တဖွဖွ အမြဲပြောကာ ညည်းညူနေတတ်သော ဦးမောင်မောင်လတ်သည် တစ်ခု ထူးခြားသည်က သူကိုယ်တိုင် အိမ်ထောင်ပြုဖို့ မစဉ်းစားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း တိမ်တမန်သည် ဦးမောင်မောင်လတ် ဘာပြောပြော သူ ပြောသမျှ စကားများကို အမြဲပင် ပြုံးကာ နားထောင် နေတတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဒီနေ့တော့ ခင်ဗျားဖူးစာရှင်ကို တွေ့အောင် ရှာစမ်းပါ ဦးတိမ်တမန်ရာ၊ ခင်ဗျားလို ရုပ်ရည်နဲ့ ပြည့်စုံနေတဲ့ လူအတွက် ဖူးစာရှင် ရှာဖို့ဆိုတာ မခက် ပါဘူး၊ ကြည့်ရတာ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်က ရွေးလွန်းနေတာနဲ့ တူတယ်ဗျာ၊ ဒီမှာ ဦးတိမ်တမန် သိပ်ပြီးလည်း အရွေးလွန်မနေနဲ့ဗျာ၊ တော်တော်ကြာ ခင်ဗျား ဒီပုံနဲ့ လူပျိုဟိုင်းကြီး ဖြစ် ... ဖြစ်"

"ဟင်"

ရုတ်တရက် စကားသံ တစ်ဝက်တစ်ပျက်နှင့် ရပ်သွားရသော ဦးမောင် မောင်လတ်ကြောင့် တိမ်တမန်သည် ဘာများ ဖြစ်သွားရသည် ဆိုကာ သူ့အ ကြည့်များက ဦးမောင်မောင်လတ် အကြည့်များ ရောက်ရှိသွားရာသို့ လိုက် အကြည့်ဝယ် သူ့မျက်ဝန်းထဲ ထင်းခနဲ မြင်လိုက်ရသူက အချိန် နာရီနှင့်အမျှ သူ့နှလုံးသားတွင် တွေ့ချင် မြင်ချင်ရပါသည့် သူ့မိုးဆောင်းခပင် ဖြစ်သည်။

"ဦးတိမ်တမန် ခင်ဗျားရဲ့ ဖူးစာရှင်တော့ တွေ့ပြီနဲ့ တူတယ်"

အများကြားတွင် ထင်းခနဲ မြင်သာအောင် သိပ်လှနေရသော မိုးဆောင်းခ ဆိုသည့် မိန်းမချောကို ကြည့်ပြီး တိမ်တမန်သည် ဦးမောင်မောင်လတ်

ပြောစကားများကိုလည်း မကြားနိုင်အောင် ရှိနေရသည်။

သူ့စိတ် အတွေးအာရုံများကို ညှို့ငင်ဆွဲသွားသူက သူ့နှလုံးသားမှာ နာကျင်မှုများဖြင့် နင့်သည်းစွာ ချစ်ရသော မိုးဆောင်းခပင် ဖြစ်သည်။

တိမ်တမန်သည် စူးရှရီဝေသော မျက်ဝန်းများကို မှေးစင်းရင်းက ပိရိတိကျသော နှုတ်ခမ်းအစုံကို တင်းတင်းစေ့ကော မိုးဆောင်းခအား အကြည့်များ မလွဲတမ်း စူးစူးစိုက်စိုက်လေး ကြည့်မိသွားရသည်။

အကြောစိမ်းလေးများပင် မြင်ရမတတ် စိုပြည်ဝင်းနှစ်နေသော အသားအရေနှင့် လိုက်ဖက်စွာ ကြက်သွေးပုပ်ရောင် ကိုယ်ကျပ်လည်ဟိုက်လက်ပြတ် ထက်အောက် ဆင်တူ ဝတ်စုံလေးနှင့် လှိုင်းပုံစံ ဆံပင်ပြေပြေ ကောက်သားထည့်ထားပါသည့် ညိုပျော့ပျော့ ဆံနွယ် ထူထူအိအိလေးက ကျောလယ်မှာ လှပစွာ ဖြာဝဲကျလျက်။

မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ နှာတံ၊ နှုတ်ခမ်းနှင့် မျက်နှာကျက် အစ ဘာဆို ဘာတစ်ခုမှ အပြစ်ပြောစရာ မရှိသော မိုးဆောင်းခသည် နားတွင် အရည်အသွေးကောင်းလွန်းသည့် တစ်လုံးတည်းသော ခပ်ကြီးကြီး စိန်ဖြူသန့်ကို ပလက်တီနမ်နှင့် ရောကာ ဝတ်ဆင်ထားသည်မှာ သူမ မျက်နှာလှလှလေးနှင့် ပန်သင့်လွန်းကာ လှပနေရသည်။

ဒါတင်လားဆိုတော့ မဟုတ်သေးပါ။ လည်တိုင်ကြော့ကြော့ ရှင်းရှင်းလေးတွင်လည်း နားကပ်နှင့် ဆင်တူပင် စိန်ဖြူသန့် အလုံး ခပ်ကြီးကြီးများကို ပလက်တီနမ်နှင့် ရောကာ စိတ်ကြိုက် မှာလုပ်ထားသည့် စိန်လည်ဆွဲလေးကလည်း မြင်ရသူကို မျက်စိစူးစရာ။

သူမ စတိုင်လိုပင် ပြောရမည်လား မသိပါ။ မွေးညင်းနုလေးများဖြင့် ဆင်စွယ် နှာမောင်းလေးလို လှနေရသည့် လက်နှစ်ဖက် လုံးကိုလည်း ဘာမှ ဝတ်မထားသည်မှာ အစွန်းဆုံး သိပ်လှတဲ့ လက်ချောင်းလေးများမှာပင်

လက်စွပ် တစ်ကွင်းတလေမှ မရှိ။

မျက်နှာ ဝင်းဝင်းပပလေးက ဘာမိတ်ကပ်မှ အထူးတလည်ကြီး ပြင်ဆင် ခြယ်သထားသည် မဟုတ်ပါဘဲနှင့်ကို သူမ မျက်နှာလေးက ကြည်ကြည်စင် စင် ဝင်းဝင်းမွတ်မွတ်နှင့် မြင်ရသူကို မျက်စိ မလွဲချင်စရာ သိပ်လှနေရသည့် အဖြစ်။

မြင့်သောအရပ် သွယ်လျ ပြေပြစ်သော အချိုးအစား ကျလွန်းသည့် ခန္ဓာကိုယ်လေးနှင့် သိပ်လှနေရသော မိုးဆောင်းခ၏ အလှထံသို့ ငယ်ငယ် ကြီးကြီး မရွေး ပုရိသများ၏ အကြည့်များက သူမထံကို အားလုံးလိုလို ရောက်ရှိနေတာကို တိမ်တမန် သတိထားမိလိုက်တော့ လူက မျက်မှောင် ကြီး ကြုတ်လျက် ကွဲမြီးတိုချင် သွားရသည်။

ကြည့်စမ်းပါဦး။

သည်မိန်းမရဲ့ အလှတွေဟာ လူတွေ နှလုံးသားကို အခုချိန်ထိအောင် သိမ်းကျုံးဆွဲငင် ယူနိုင်နေသေးပါလား ဆိုသည့် အတွေးနှင့်လည်း တိမ် တမန် ဘာကို မကျေမနပ် ဖြစ်ရသည်မသိ။ လူက ရှူးရှူးရှားရှား ဖြစ်လာရ သည်။

သူ့အဖြစ်ကို သတိထားမိသော သီဟမှာ တိမ်တမန် နားသို့ ကပ်ကာ ခပ် တိုးတိုး သတိပေး လိုက်လေ၏။

"တိမ်တမန် သတိထားလေကွာ၊ မိုးဆောင်းခနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခုချိန်ထိ အောင် မတည်ငြိမ် နိုင်သေးပါလား၊ ဒါဆိုရင် မင်းနှလုံးသားမှာ အက်ကြောင်း ထပ်ဖြစ်လာနိုင်ဖို့ သေချာနေပြီ တိမ်တမန်၊ မင်းကိုယ်မင်း သတိထားဦးမှပေါ့" တဲ့။

သီဟ၏ သတိပေးစကားကို ကြားပေမဲ့ တိမ်တမန် သူ့ကိုယ်သူ သတိမ

ထားနိုင်တော့ပါ။

သူ မမြင်မတွေ့ရတာ ကြာပြီဖြစ်တဲ့ မိုးဆောင်းခ မျက်နှာလေးကို မြင်ရ တွေ့ရပြန်တော့ သူ့နှလုံးသား ဝေဒနာသည် အဟောင်းက အသစ် ပြန်ဖြစ်ရ လေ၏။

သူ့ရင်ခုန်သံများသည်လည်း သူမနှင့် တစ်ချိန်က စတွေ့ခဲ့ရသလိုမျိုး ရင်ခုန်သံတွေ တဒိတ်ဒိတ်နှင့် မြန်ဆန်လာရသည်။

"လှတာကတော့ တကယ့်ကို ရက်ရက်စက်စက် ပါရမီထူးတဲ့ အလှပါပဲ၊ ကြည့်ပါဦးဗျာ၊ ဦးတိမ်တမန် ဒီလိုအလှကတော့ ခင်ဗျား နှလုံးသားကို မ လွှမ်းမိုးနိုင်ဘူးလား ဆိုတာ"

ဦးမောင်မောင်လတ် စကားကြောင့် တိမ်တမန်မှာ ကိုယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်သာ အသိဆုံး ဆိုသလို မချီပြုံး ပြုံးမိသွားရသည်။

သူမအလှက သူ့နှလုံးသားကို သာမက သူ့ဘဝ တစ်ခုလုံးကိုပါ လွှမ်းမိုးခဲ့ သည် ဆိုတာကိုတော့ဖြင့် တိမ်တမန်သည် ဦးမောင်မောင်လတ်ကို မပြော ဖြစ်တော့ပါ။

သီဟမှာ မိုးဆောင်းခကို မြင်တော့ သူ့ဘက်က ဝတ္တရားမပျက် သွားရောက်ကြိုဆိုကာ သူမအတွက် နေရာ စီစဉ်ပေးလိုက်သည်။

သူမနှင့် အတူ ပါလာသူ တစ်ယောက်က တိမ်တမန်ကို ကြည့်လျက် မိုး ဆောင်းခ နားသို့ ကပ်ကာ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောလိုက်တော့ သူမ၏ အကြည့် စူးစူးလေးနှင့် မျက်နှာဝန်း လှလှလေးက သူ့ထံသို့ ဖျတ်ခနဲ ရောက်ရှိလာရ သည်။

နှုတ်ခမ်းအစုံကို တင်းတင်းစေ့ ပိတ်လျက် သူမကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့် နေမိသော သူ့အကြည့်များနှင့် သူမသည် မျက်ဝန်းချင်း ဆုံသွားရသည်။

ချက်ချင်း ဆိုသလိုပင် သူမ၏ အကြည့်စူးစူးလေးကို သူ့ထံမှ မျက်လွှာ
လေးချကာ ရုပ်သိမ်း သွားလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များသည်လည်း တဖြည်းဖြည်း
ရောက်ရှိလာသည်မှာ အားလုံး လူစုံသလောက် ရှိသွားရသည်နှင့်အတူ
ကုမ္ပဏီ နှစ်ပတ်လည် ဧည့်ခံပွဲလေးမှာလည်း ပို၍ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်နှင့်
စည်ကားလျက် ရှိနေရတော့သည်။

စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ အားလုံး လူစုံနေရသည့် ဒီပွဲလေးတွင် သိ
ဟသည် အားလုံးကို အပြုံးနှင့် နှုတ်ဆက်လျက် လုပ်ငန်းရှင် မိတ်ဆွေ
အချင်းချင်းကိုလည်း သူသည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မိတ်ဆက်ပေးလျက် ရှိ
နေသည်။

ထိုအထဲတွင် မိုးဆောင်းခ တစ်ယောက်လည်း အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ မိုး
ဆောင်းခသည် သူမကို မိတ်ဆက်ပေးလာသည့် လူများကို သူမ၏ ဆွဲ
ဆောင်နိုင်လွန်းသည့် အပြုံးလှလှလေးနှင့် နှုတ်ဆက်ဧည့်ခံ စကားပြော
နေသည်ကို ကြည့်ပြီး တိမ်တမန် တစ်ယောက် ရင်ထဲတွင် ဒေါသတွေနှင့်
ပေါက်ကွဲချင်နေရတော့သည်။

ကြည့်လေ ...

မိုးဆောင်းခ ဒီမိန်းမ လုပ်နေပုံက တိမ်တမန် ရင်ကို ဘယ်လောက်
အခံရခက်စေရသလဲ ဆိုတာ။

သူနှင့်ဆုံရင်ဖြင့် မျက်ဝန်းစူးစူး နှုတ်ခမ်းလေး တင်းတင်းစေ့လျက်
မျက်နှာလှလှလေး တင်းမာနေတတ်သည့် သူမ၊ အခုတော့လည်း သူမ
မဟုတ်သည့်အတိုင်း သူ မဟုတ်ပါသော တခြား အမျိုးသားများနှင့်
စကားပြောနေသည်မှာ အပြုံးလှလှလေးနှင့် လွန်စွာ အသက်ဝင်နေပုံက
တိမ်တမန် နှလုံးသားကို နာကျင်မှုများ ပိုရစေသည်။

ဒါကြောင့်လည်း တိမ်တမန် ထိုမြင်ကွင်းကို ဆက်လက် ကြည့်နိုင်စွမ်း သူရင်မှာ မရှိရတော့ သလို သွားများကို တင်းတင်းစေ့ကြိတ်ရင်းက မျက်နှာ တည်တည်ကြီးနှင့် အကြည့်များကို လွှဲထားလိုက်လေသည်။

မိုးဆောင်းခ၏ အပြုံးမျက်နှာ လှလှလေးကတော့ တိမ်တမန် မျက်ဝန်းထဲ က ပျောက်ပျက်၍ မသွားခဲ့ပါ။

"တောက်"

မိုးဆောင်းခနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရင်မှာ မနာလို မရှုဆိတ်လို့ ခေါ်ရမည်လား မသိသည့် မချင့်မရဲ တက်ခေါက်သံ ခပ်တိုးတိုးက တိမ်တမန် နှုတ်မှ ထွက် သွားရသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် သီဟ၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုသည် သူ့ထံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ သည်။

"ဒါ ပန်းလေညင်း ကုမ္ပဏီရဲ့ မန်နေဂျင်း ဒါရိုက်တာ ဦးတိမ်တမန်ပါ ဒေါ် မိုးဆောင်းခ"

သီဟ၏ မိတ်ဆက်ပေးစကား အဆုံး မိုးဆောင်းခ၏ လှပသော နှုတ်ခမ်း အစုံမှာ ကွေးညွတ် သွားလျက် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုရန် ခက်ခဲ နက်နဲလွန်းသည့် အပြုံးလှလှလေး တစ်ချက်ကို ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်မတို့ချင်း သိနေကြပါတယ် ဦးသီဟ"

"ဟင်"

သူမ၏ စကားကြောင့် တိမ်တမန်သည် ကိုယ်ကြီး ဆတ်ခနဲ တွန့်သွားကာ သူမ မျက်နှာကို စူးခနဲ ကြည့်မိသွား၏။

တစ်ဆိတ် . . . ဒီမိန်းမတော့ သေတော့မှာပဲ။ ဒီစကားကို သူမ ဘာ အဓိပ္ပာယ်နှင့် ပြောနေတာပါလိမ့်။

ဘာတဲ့ . . . ကျွန်မတို့ချင်း သိနေကြပါတယ်တဲ့လား။

စကားသံသည် အတက်အကျ အနိမ့်အမြင့် မရှိပါဘဲ ပြောရိုးပြောစဉ် စကားတစ်ခုကို ပုံမှန် ပြောနေသည့်အတိုင်း သူနှင့်ပတ်သက်လို့ သူမရင်ထဲ တွင် ဘာခံစားမှုမှ မရှိသော သွေးအေးလွန်းသည့် လူတစ်ယောက်၏ အသံ မျိုးနှင့် သူမသည် ထိုစကားကို သွေးအေးစွာနှင့် ခပ်အေးအေး ပြောလိုက် ခြင်း ဖြစ်သည်။

တိမ်တမန်သည် အံ့ကို တင်းတင်းစေ့ကြိတ်ပစ်လိုက်သည်။

သည်အဖြစ်က သူ့အတွက် ဘယ်လောက်များ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲဖွယ် ကောင်းလိုက်သည်လဲ။ သူ အသက်မက ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ပါသည့် ဒီမိန်းမသည် သူ့အပေါ် ယခုထက်တိုင် သွေးအေးစွာ ရက်စက်နိုင်သူပါလား ဆိုသည့် အသိက တိမ်တမန် ရင်ကို အခုထိ နာကြည်း သွေးပျက်စရာ ခံစားစေရ သည်ပဲလေ။

သူ သိပ်မြတ်နိုးခဲ့ပါသည့် သူမ၏ စွဲမက်ဖွယ် အပြုံးလှလှလေးကလည်း သူ့ရင်ကို ထိတ်လန့် ချောက်ချားစေရသည့် ကြောက်မက်ဖွယ် အပြုံး ဆိုတာ သူ ဘာလို့ မေ့ထားခဲ့တာပါလိမ့်။

အတိတ်က အရိပ်က သူ့ရင်ကို ရောင်ပြန်ဟပ်လာရတော့ တိမ်တမန် ရင် အစုံသည် ထိခိုက် နာကျင်မှုများဖြင့် ဆွတ်ကျင်သွားရသည်။

ထိုခဏမှာတော့ မရည်ရွယ်ပါဘဲ ဆုံသွားရသည့် သူတို့နှစ်ဦး၏ အကြည့် သည်လည်း အားပြိုင် စိန်ခေါ်နေသလိုမျိုး အကြည့်များ အေးစက် စိမ်းကား စွာဖြင့် နှစ်ယောက်သား ဘာစကားမှ မဆိုမိပါဘဲ တစ်ယောက် မျက်နှာကို တစ်ယောက် အချိန်အတော်ကြာစွာ စူးစူးစိုက်စိုက်လေး ကြည့်မိ သွားရ သည်။

မိုးဆောင်းခကို ကြည့်ပါသည့် တိမ်တမန်၏ အကြည့်ထဲတွင် သူမအပေါ် လွမ်းဆွတ် သတိရခြင်းများစွာနှင့် အတူ နာကြည်းမှုများ ရောယှက်နေပါသည့် အကြည့်များ ပါဝင်နေသလောက် မိုးဆောင်းခ၏ အကြည့်မှာတော့ သူ့အပေါ် အောင်နိုင်သူလိုမျိုး အနိုင်ရသူ တစ်ယောက်၏ အကြည့်များဖြင့် ကြည့်နေသည့် မျက်ဝန်းကို မြင်ရတော့ တိမ်တမန် ရင်ထဲတွင် မခံချင်စိတ်၊ နာကြည်းစိတ်၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ အချစ်နှင့် မာနကို စော်ကားရက်လေခြင်း ဆိုသည့် စိတ်များနှင့် လူက မခံချို မခံသာအောင် ဖြစ်သွားရသည်။

မိုးဆောင်းခနှင့် ပတ်သက်ကာ ရင်ထဲတွင် ခံစားမှုများ ပြည့်သိပ်လာရသော တိမ်တမန်မှာ အခုအချိန်တွင် သူ့ကို ရိုင်းတယ်လို့ပင် ဘယ်သူထင်ထင် သူ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်နိုင်တော့သည်မို့ အဆုံးစွန် သီဟကိုပင် နှုတ်မဆက်တော့ဘဲ ထိုနေရာကနေ ခြေလှမ်းကျဲကြီးများဖြင့် တိမ်တမန် ရှောင်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

စိတ်ထဲမှာတော့ သီဟကို နောက်မှပဲ တောင်းပန်မည်ဆိုသော အတွေးနှင့် အတူ တိမ်တမန် ခြေလှမ်းက ကားများ ရပ်ထားရာ နေရာဆီသို့ ဦးတည်လိုက်သည်။

အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ကာ မိုးဆောင်းခသည် ပြန်ရန်အတွက် သူမကားလေးရှိရာ နေရာဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

ကားနားရောက်တော့ သူမထက်အရင် ဦးအောင် ရောက်နေသူ တစ်ယောက်ကြောင့် မိုးဆောင်းခ အံ့သြသွားရ၏။

"ဟင် . . . ရှင် . . . ဒါဘာလုပ်တာလဲ"

ကားသေ့ကို ဖွင့်ဆဲက တိမ်တမန်ကို တွေ့လိုက်ရတာမို့ မိုးဆောင်းခသည် အံ့သြစွာ မေးနေခိုက်မှာပင် တိမ်တမန်သည် မိုးဆောင်းခ မေးသည်ကို ဘာမှ မပြောဘဲ ရှုတည်တည် မျက်နှာထားကြီးနှင့် မိုးဆောင်းခ ကိုယ်လေးကို

ကားထဲသို့ ဆွဲသွင်းကာ သူပါ သူမကားထဲ ရောက်လာလေသည်။

"အို . . . ရှင် . . . ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ၊ လွတ် လွတ်စမ်း"

ယခုထက်တိုင် သူမကိုယ်လေးကို ထွေးဖက်ထားဆဲ သူ့လက်ထဲမှ မိုးဆောင်းခသည် ရုန်းထွက်လိုက်၏။

"မရုန်းပါနဲ့ မိုးဆောင်းခ၊ မင်းကို ငါ မေးစရာရှိတယ်"

"အို . . . မေးစရာရှိရင်လည်း ပါးစပ်နဲ့မေး၊ လက်ပါစရာ မလိုဘူး၊ ဖယ် . . . လွတ်"

တိမ်တမန် ရင်ခွင်ထဲက မိုးဆောင်းခသည် ကဲကဲဆတ် ပုံစံလေးနှင့် ရုန်းထွက်ပစ်လိုက်တော့ တိမ်တမန် ရင်ဝယ် နာကျင်ခံခက်မှုတို့ဖြင့် မချင့်မရဲကြီး ဖြစ်သွားရပြီး . . .

"အဟွန်း . . . ဟွန်း . . . ငါဟာ မင်းအတွက် ဒီလောက်ပဲ သူစိမ်းဆန်သွားပြီလား မိုးဆောင်းခ"

"ဒါပေမဲ့ ရှင်နဲ့ကျွန်မ ဇာတ်လမ်းက ပြီးခဲ့ပြီပဲ"

"ဘာ"

ခက်ထန်မာကျောလွန်းသော သူ့အသံကြောင့် ရှည်လျား ကော့နက်သော မျက်တောင်စိပ်စိပ် တို့က ဖျတ်ခနဲ ပင့်တက်လျက် မျက်နက်ဝန်း စူးစူးလေးနှင့် သူ့ကို ကြည့်လာလေသည်။

သေချာတယ် . . . သူမ၏ ဒီအကြည့်တွေထဲမှာ နောင်တရမှု၊ ဝမ်းနည်းမှု၊ ကြေကွဲလွမ်းဆွတ် တမ်းတမှုတွေ ရှိမနေဘူး ဆိုတာ။

ထိုအကြည့်တွေထက် ဆိုးဝါးသည်က သူမ စောစောက ပြောလိုက်ပါသည့် စကား။

ဇာတ်လမ်းက ပြီးခဲ့ပါပြီတဲ့လား။ တကယ်လို့ သူသာ နားကြား လွဲမှားခဲ့

တာ မဟုတ်ပါရင် သူမ ပြောလိုက်သည့် စကားတွေသည် တကယ်ပဲပေါ့။

တိမ်တမန်သည် ပျက်သွားရသည့် မျက်နှာကိုလည်း ပြင်ဖို့ရာ စိတ်ကူး မရှိတော့ပါ။

သူ့ကို အရေးမလုပ်၊ ဂရုမစိုက်ဟန်လေးနှင့် မျက်နှာလှလှလေးကို ခပ်မော့မော့လေး ထားကာ မထီမဲ့မြင် အသွင်လေးဖြင့် ပြောနေသော မိုးဆောင်းခကို ကားမီး အလင်းရောင်လေး အောက်မှ သူမ မျက်နှာကို ခပ်စိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"မင်းပြောသလို ဇာတ်လမ်းက ပြီးတယ် ဆိုလည်း အဲဒီဇာတ်လမ်းဟာ မင်းဘက်က တစ်ဖက်သတ် ပြီးတဲ့ ဇာတ်လမ်းပဲ မိုးဆောင်းခ၊ ငါ့ဘက်ကတော့ မင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်တော့မှ ပြီးဆုံးမှာ မဟုတ်ဘူး"

တိမ်တမန်သည် ထိုစကားကို သူ့ရင်ထဲက ဆန္ဒအတိုင်း အမှန်ပင် ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ရင်ထဲက ဝေဒနာတွေသည် ဘယ်တော့မှ ပြီးဆုံးလိမ့်မည် မဟုတ် ဆိုတာကိုလည်း တိမ်တမန် သူ့ကိုယ်သူ သိနေရသည်။

"ရှင် ဘာပြောချင်တာလဲ ဦးတိမ်တမန်"

နွေးထွေးမှုမရှိသော သူမ၏ စကားသံက သူ့ရင်အစုံကို ထိခိုက် နာကျင်သွားစေရသည်။

ဒီမိန်းမသည် သူနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ဘာကြောင့်များ ဒီလောက် အေးစက် နေစိမ့်နိုင်လွန်း ရသည်လဲ။

သူ့ကို သူမ တကယ်ပဲ မချစ်ခဲ့လို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် မချစ်သည်လား။

ဟင်း ... ဟင်း ... ဒါလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။

မိုးဆောင်းခ ဆိုသည့် ဒီမိန်းမသည် သူ့အပေါ် ဘယ်လောက်ပဲ သွေးအေး

ရက်စက် စိမ်းကား လွန်းနေပါစေ၊ သူမ နှုတ်ဖျားမှနေ သူ့အား မချစ်ပါ ဆိုသည့် စကားကိုတော့ ဘယ်အချိန်အခါမှာမှ မပြောခဲ့ပါ။

ဒါသည်ကပင် တိမ်တမန် သူမကို နားမလည်နိုင်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘာအကြောင်း ပြချက်မှ မပေးဘဲ လက်မထပ်နိုင်ပါ ဆိုသောစကားနှင့် လမ်းခွဲခဲ့သော မိုးဆောင်းခသည် သူ့ကို မချစ်လို့လား ဆိုတော့လည်း မဟုတ်ပါ။

ချစ်နေပါလျက် (သူမ သူ့ကို ချစ်သည်ကိုလည်း တိမ်တမန် သိပါ၏) နှင့် သူ့ကို လက်မထပ်နိုင်ပါ ဆိုသော စကားနှင့်ပင် သူမသဘော သူမဆန္ဒ၊ တစ်ဖက်သတ် သူမ၏ ဆုံးဖြတ်ချက် တွေနှင့် သူ့အား ရက်ရက်စက်စက် ကျောခိုင်း လမ်းခွဲသွားခဲ့သော မိုးဆောင်းခကို တိမ်တမန်သည် နာကြည်းမှု တွေနှင့် ချစ်နေဆဲ ဖြစ်သည်ကိုတော့ သူ့ကိုယ်သူသာ အသိဆုံးဖြစ်ပါသည်။

ချစ်လွန်း၍လည်း သူ့ရင်မှာ သူမနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် အထိခိုက် မခံတတ်ဘဲ သူ့နှလုံးသားက ထိလွယ် ရှလွယ် ခံစားနေရခြင်း ဖြစ်သည်။

အစကတော့ဖြင့် တိမ်တမန်သည်လည်း ယောက်ျားမာနနှင့် မခံချင်စွာ သူမအား လမ်းခွဲဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါသေး၏။

သူ့နှလုံးသားက ထိုအဖြစ်ကို လက်မခံနိုင်ခဲ့ပါ။

မိုးဆောင်းခ ဆိုသည့် ဒီမိန်းမအပေါ်တွင် နင့်သည်းစွာ ချစ်မိရသည့် သူ့အချစ်များက သူမထံက ဘယ်လိုမှ ပြန်နုတ်ယူ၍ မရတော့နိုင်အောင် သူ့အချစ်များသည် မိုးဆောင်းခ အပေါ်တွင် နင့်နင့်သည်းသည်း ရှိနေခဲ့ရပြီ ဖြစ်သည်။

ဒါကြောင့်လည်း သူမ သူ့အပေါ် ဘယ်လောက်ပဲ စိမ်းကားရက်စက်သွေးအေးနေပါစေ တိမ်တမန် ဆိုသည့် သူကတော့ သူမအပေါ် မပြတ်သား မရက်စက်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဒီမှာ . . . ဒီမှာ . . . ကျွန်မပြောနေတာ ကြားလား"

မှုန်ပျံ့ ကားမီးအလင်းရောင် အောက်မှာ ကြည်စင်သော အလှများဖြင့် ဝင်းဝင်းပပ ဖူးဥ အိထွေးနေရသော မိုးဆောင်းခ မျက်နှာလှလှလေးကို ကြည့်ပြီး တိမ်တမန်သည် သူမနှင့် ပတ်သက်လို့ အတွေးလွန် သွားရသည့် သူ့အဖြစ်ကို သူ သတိထားမိသွားရသည်။

"မင်း ဘာပြောတာလဲ မိုးဆောင်းခ"

"ကျွန်မ ကားပေါ်က ရှင့်ကို ဆင်းလို့ ပြောနေတာ"

သူမ စကားကြောင့် သူ အံ့ကြိတ်၍ နှုတ်ခမ်းအစုံကို တင်းတင်းစေ့ ပိတ်ထားလိုက်သည်။

သည်နောက် သူမ မျက်နှာလေးကို စေ့စေ့စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

"မင်းကို ငါ ပြောစရာရှိတယ် မိုးဆောင်းခ"

"ကျွန်မကတော့ ရှင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာမှ ပြောစရာ စကားမရှိဘူး ဦးတိမ်တမန်"

"အဟွန်း . . . အဲဒါ မင်းဘက်က အပိုင်းလေ၊ ငါ့ဘက်ကတော့ မင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ့ရင်ထဲမှာ ပြောချင်နေတဲ့ စကား၊ မေးချင်နေတဲ့ မေးခွန်းတွေကိုတော့ ပြောရ မေးရဦးမှာပဲ"

"အို . . . ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်၊ ဘာလဲ ကျွန်မ အချိန်မရှိဘူး"

မျက်ခုံးထူထူ တန်းတန်းလေးကို ကုတ်ကွေးရင်းက စိတ်မရှည်သလိုမျိုး ပြောလိုက်သည့် မိုးဆောင်းခ စကားကြောင့် တိမ်တမန် မျက်နှာချောချောကြီး ထက်ဝယ် လှောင်ရိပ်များဖြင့် မချင့်မရဲကြီး ဖြစ်သွားရသည်။

"အဟွန်း . . . ဟွန်း . . . သိပါတယ်ဗျာ၊ ဒေါ်မိုးဆောင်းခ ဆိုတဲ့ ခင်ဗျားဟာ ကုမ္ပဏီ မန်နေဂျင်း တစ်ယောက် အနေနဲ့ ဘယ်လောက် အလုပ်တွေ

များတယ်ဆိုတာ"

လှောင်ရိပ်များဖြင့် ခန့်တဲ့တဲ တိမ်တမန် စကားကြောင့် မိုးဆောင်းခ မျက်နှာလေး ပျက်သွားရပြီး . . .

"ရှင် အပိုစကားတွေ ပြောမနေပါနဲ့ ဦးတိမ်တမန်၊ ခု ရှင် ကျွန်မကို ပြော ချင်တဲ့ စကားဆိုတာ ဘာလဲ"

"မင်း ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တကယ် လက်မထပ်နိုင်ဘဲနဲ့ တွဲနေတာ ဘာသဘောလဲ မိုးဆောင်းခ၊ ပြီးတော့ မင်းရဲ့ နောက်ဆုံး ရည်ရွယ်ချက် ဘာ လဲ"

မိုးဆောင်းခမှာ တိမ်တမန် စကားကြောင့် အံ့သြသွားရသလို မျက်ခုံးလေး ပင့်တက်သွားရကာ သူ့အား မျက်နက်ဝန်း စူးစူးလေးနှင့် ခပ်စိုက်စိုက်လေး ကြည့်လာရင်းက . . .

"ရှင် ပြောချင်တာ ကျော်ဇင်ကိစ္စကိုလား"

"တော်စမ်း . . . မင်းအကောင် နာမည်ကို ငါ့ရှေ့မှာ မပြောစမ်းပါနဲ့ မိုး ဆောင်းခ"

တိမ်တမန်သည် မျက်နှာကြီး နီရဲကာ မိုးဆောင်းခ ပခုံးလေးကို လှုပ်ကိုင် လျက် ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခါ . . .

မိုးဆောင်းခသည် မျက်နှာလေး မဲ့သွားရပြီး . . .

"လွတ် . . . ရှင် လွတ်စမ်း"

ပြောရင်းက မိုးဆောင်းခသည် တိမ်တမန် လက်ထဲက သူမ ကိုယ်လေးကို ရုန်းထွက်လိုက်သည်။

တိမ်တမန် မိုးဆောင်းခ ကိုယ်လေးကို လွှတ်မပေးပါလေ။

မိုးဆောင်းခသည် မျက်နှာလေး နီရဲသွားရကာ . . .

"ဒီမှာ ဦးတိမ်တမန် . . . ရှင်ကို ကျွန်မ ရှင်းရှင်းပဲ ပြောလိုက်မယ်၊ ကျွန်မ စိတ်နဲ့ ကျွန်မ ကိုယ်၊ ဘယ်သူနဲ့ပဲ တွဲတွဲ ရှင်အလုပ် မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ ခုချိန်မှာ ရှင်နဲ့ ကျွန်မက ဘာမှ မပတ်သက်တော့ဘူး၊ ရှင် ကျွန်မရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို လိုက်ပြီး ဟန့်တားဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့၊ ကြိုးစားလို့လည်း ရှင် ရမှာ မဟုတ်ဘူး ဦးတိမ်တမန်"

ထင်တာထက်ပင် ပြတ်သား လွန်းနေရသည့် မိုးဆောင်းခ စကားများ ကြောင့် တိမ်တမန် ဒေါသများဖြင့် ပွက်ပွက်ဝေ သွားရပြီး . . .

"အဟော . . . မင်းက သိပ်ပြီး အားကိုးရှိနေပြီပေါ့လေ၊ ဟုတ်လား မိုး ဆောင်းခ၊ လုပ်ကြည့်လေ၊ မင်းစိတ်နဲ့ မင်းကိုယ်ဆိုရင် လုပ်ကြည့်လိုက်ပေါ့၊ ကျုပ် ဘယ်လို လူစားလဲ ဆိုတာ မင်း သိသွားစေရမယ်၊ ဒီမယ် မိုးဆောင်းခ မင်းက ကျုပ်ကို ရှင်းရှင်းပြောသလို ကျုပ်ကလည်း မင်းကို ရှင်းရှင်းပြော လိုက်မယ်၊ မင်း ကျုပ်ကို လက်မထပ်နိုင်သေးလို့ လက်မထပ်တာကို ကျုပ် ခွင့်လွှတ်တယ်၊ အေး . . . ဒါပေမဲ့ မင်းကို ကျုပ်မဟုတ်တဲ့ တခြား ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ တွဲနေတာမျိုးကိုတော့ ကျုပ် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်မ ပြုနိုင်ဘူး၊ ခွင့်ပြုနိုင်စွမ်းလည်း ကျုပ်နှလုံးသားမှာ မရှိဘူး၊ ဒါကိုတော့ မင်း သိထားရမယ် မိုးဆောင်းခ"

"အဟင်း . . . ဟင်း . . . ရှင်က ကျွန်မကို ဒီစကား ပြောနေရအောင် ရှင့် မှာ ကျွန်မကို ဒီလို ပြောခွင့် ဘာရှိလို့လဲ ဦးတိမ်တမန်"

ခပ်လွန့်လွန့် အပြုံးနှင့် မခို့တရုံ မေးလိုက်သော သူမစကားက တိမ်တမန် ရင်ကို ခံရခက်စေသည့် ဝေဒနာ ပြင်းရှရှကြီး ဖြစ်သွားရသည်။

တစ်ဆက်တည်း ဆိုသလို သူ၏ ယောက်ျားမာနလည်း မခံချင်စိတ်တို့နှင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသည်မို့ သူသည် အံကို တင်းခနဲ ကြိတ်ပစ်လိုက်ကာ . . .

"အဟွန်း . . . ကျုပ်မှာ ပြောပိုင်ခွင့် ဘာရှိလဲ မရှိလဲ ဆိုတာ အခု မင်း သိ
စေရမယ် မိုးဆောင်းခ"

"ဟင် . . . ရှင်"

"ဘာလုပ်"

"အို"

ရုတ်ခြည်း မိုးဆောင်းခထံမှ စကားသံလေး တိတ်ဆိတ်သွားရသည်။ လူ
ကလည်း မွန်းကျပ်သွားပါ၏။

"လွတ် . . . လွတ်"

"ရှင်နော်"

"လွတ်ဆို"

"မလွတ်နိုင်ဘူး မိုးဆောင်းခ၊ မောင့်ကို မင်း ဘာလို့ အကြောင်းမဲ့
ရက်စက်နေရတာလဲဗျာ"

မချီသည့် ရင်အစုံဖြင့် နာကျင်စွာ ပြောရင်းက တိမ်တမန်သည် မိုးဆောင်း
ခ ကိုယ်လေးကို ရင်ခွင်ထဲ တင်းတင်းကျပ်ကျပ်ကြီး ဆွဲသွင်း ဖက်လိုက်ရင်း
မိုးဆောင်းခ မျက်နှာလှလှလေးကို လွမ်းခဲ့ရသမျှ ရက်များအတွင်း အတိုးချ
ကာ တရှိုက်မက်မက် နမ်းပစ်လိုက်သည်။

မိုးဆောင်းခမှာ သူမ အားလေးနှင့် တိမ်တမန် ရင်ခွင်ထဲက ရုန်းထွက်နေ
ပေမဲ့ မရပါ။ မြဲမြဲလွန်းစွာ ဖက်တွယ်ထားသော တိမ်တမန် လက်များ
အတွင်းက သူမ ဘယ်လိုမှ ရုန်းထွက်၍ မရပါ။

"မိုးဆောင်းခရယ်၊ မင်းကို မောင် ဘယ်လောက် လွမ်းနေလဲ ဆိုတာ မင်း
လေး သိရဲ့လားဗျာ"

မချင့်မရဲ စကားသံကြီးနှင့် အတူ တိမ်တမန် အနမ်းများ မိုးဆောင်းခ

မျက်နှာလေးထက် အချိန် ကြာမြင့်စွာ ရောက်ရှိနေရတော့သည်။

တစ်ချက်မှာတော့ တိမ်တမန် အနမ်းများသည် မိုးဆောင်းခ မျက်နှာလေး ထက်မှ ခွာလိုက်သည်နှင့် ...

"ဖြန်း"

"ဟင်"

တိမ်တမန်သည် ပူခနဲ ဖြစ်သွားရသည့် ပါးပြင်ကို လက်နှင့် စမ်းရင်းက .
..

"မိုးဆောင်းခ"

"အဟင့် ...ဟင့် ...ဟင့် ...ရှင် ...ရှင် ...သွားပါတော့ ဦးတိမ် တမန်၊ ရှင် ကျွန်မ ကားပေါ်က သွားပါတော့"

မျက်နှာလှလှလေးပေါ် လက်နှင့် အုပ်မိုးရင်းက ငိုရှိုက်ကာ ပြောနေသော မိုးဆောင်းခကို တိမ်တမန်သည် မျက်ဝန်းညို စူးစူးကြီး အစုံနှင့် အံကြိတ် ကာ စိုက်ကြည့်ရင်း ...

"မိုးဆောင်းခရယ်"

တိမ်တမန်သည် မိုးဆောင်းခ ပါးပြင်ပေါ်မှ မျက်ရည်များကို ကြင်နာစွာ သုတ်ပေးလိုက် လေသည်။

"မောင် သွားတော့မယ် မိုးဆောင်းခ၊ ဒါပေမဲ့ မင်းကို မောင် ပိုင်ဆိုင်ဖို့ အ မြဲ ကြိုးစားနေမယ် ဆိုတာတော့ မင်း သိထားပါ၊ ကဲ မောင် သွားပြီ"

မိုးဆောင်းခ ပါးပြင်လေးကို တစ်ချက် ဖိကပ် ရှိုက်နမ်းကာ ကားပေါ်မှ ဆင်းသွားသော တိမ်တမန်ကို မိုးဆောင်းခသည် တစ်ချက်လေးမှပင် စောင်းငဲ့၍ မကြည့်တော့ဘဲ နှုတ်ခမ်းလေးကို ဖိကိုက်လျက် နေရာမှ ကား ကို မောင်းထွက်သွားလေသည်။

တိမ်တမန်မှာ မိုးဆောင်းခ မောင်းသွားသည့် ကားလေးကို မျက်စိတစ်ဆုံး
လိုက်ကြည့်ရင်းက သက်ပြင်းလေး တစ်ချက်ကိုလည်း ခပ်လေးလေး ချ
လိုက်မိ၏။

သူသည်လည်း ကားကို မောင်းထွက်လာရင်း သူ၏ စိတ်အစဉ်တို့သည်
ချစ်သူလေးနှင့် ဆုံခဲ့သည့် အတိတ်က အချိန်များဆီသို့ ပြန်၍ အမှတ်တရနှ
င့် သတိရသွားရသည်။
